

سیاست ها و توطئه های فرهنگی دشمن در زمینه مسائل زنان

الهه حبیبی^۱

چکیده

توطئه‌ها و دسیسه های فرهنگی غرب در مسائل مربوط به زنان، برخلاف آن چه که به ذهن متبادر می شود، امر بدیع و نوظهوری نیست. اساس و پایه توطئه های غرب، در همه ابعاد و جوانب آن، از یک تفکر سلطه جویانه نشأت گرفته است که غرب را محور تمدن بشری و دیگران را جیره خواران آن تلقی می کند. امروزه شیوه های نظامی، اقتصادی و سیاسی در حد شیوه های فرهنگی کارآیی ندارد و تاکنون نیز استکبار جهانی، از این شیوه به نتایجی به مراتب قابل اعتمادتر از حمله بر جان و خاک دست یافته است. این مقاله از لحاظ روش تحقیق، پژوهشی توصیفی - تحلیلی است که با هدف کاربردی به گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی - کتابخانه ای پرداخته است تا توطئه های فرهنگی دشمنان در مسائل زنان را بررسی نماید. اهمیت بحث آنجا مشخص می شود که زن به عنوان مهم ترین ابزار برای توطئه های فرهنگی دشمن مطرح است و دشمن با توجه به نقش اساسی زن در جامعه از راه های مختلف سعی در استثمار زن دارد که نتیجه این استثمار به زانو در آوردن جامعه و نظام جمهوری اسلامی ایران است. نتیجه بررسی ها در این نوشتار نشان دهنده این است که دشمن در دو عرصه به توطئه فرهنگی علیه زنان می پردازد؛ از سویی با تحقیر فرهنگ ایرانی - اسلامی اقدام به ایجاد تردید در اعتقادات و ارزش ها، حذف حجاب و عفاف و تاخت و تاز به ساحت مقدس خانواده و نقش ارزشمند مادری و فرزند آوری نموده و از سوی دیگر در صدد تثبیت فرهنگ غرب توسط برپایی شبکه های فرهنگی، رواج بی بندوباری با اشاعه فرهنگ مد و مصرف گرایی و رواج شعار حقوق زنان و کاهش جمعیت در میان زنان برآمده است.

واژگان کلیدی: فرهنگ، توطئه های فرهنگی دشمن، زنان.

^۱. طلبه سطح ۲ حوزه علمیه حضرت زینب کبری سلام الله علیها ارومیه.

۱. مقدمه

فرهنگ، میراث گرانبها و حاصل هزاران سال تلاش فکری، هنری و صنعتی یک ملت است. حیات بشری همواره با فرهنگ توأم است و ملتی که فرهنگ مخصوص به خود نداشته باشد، مرده محسوب می‌شود؛ در عصر حاضر که نظام سرمایه‌داری به سرپرستی آمریکا، با تک قطبی شدن جهان و فروپاشی رژیم شوروی سابق، یک‌ه تاز عرصه جهانی شده است، به شکل های مختلف تلاش می کند تا نظرات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی خود را به تمام کشورهای جهان تحمیل نموده و با یک فرهنگ واحد در دراز مدت بر جهان مسلط شود. از طرف دیگر، سایر ملت ها نیز در برابر این زیاده خواهی آمریکا، برای حفظ و پاسداری از فرهنگ ملی و بومی خود مقاومت می کنند. در این میان فرهنگ اسلامی قادر بوده در یکصد سال اخیر در برابر این هجوم مقاومت و اصالت خود را حفظ کند. بدیهی است طراحان نظم نوین جهانی که با هزاران ترفند توانستند یک ابرقدرت نظامی را از سر راه خود بردارند، مایل نیستند با قدرت جدیدی در برابر منافع خود مواجه شوند.

پیروزی انقلاب اسلامی ایران سبب شده است که سلطه گران بیش تر از آن جهت نگران باشند که قدرت جدید مقابل منافع نامشروع آنان، جهان اسلام باشد. قدرتی که از نظر فرهنگی با داشتن ارزش های قوی، نظیر خداپرستی، ظلم ستیزی، نوع دوستی، برادری، مساوات و عدل می تواند در برابر فرهنگ غربی قد علم کند. لذا چون از مقابله مستقیم با ایدئولوژی اسلامی سودی نمی برند، می کوشند با روشی نو در جامعه ما نفوذ نمایند.

اهمیت این بحث زمانی آشکار می شود که بدانیم دشمنان انقلاب اسلامی با توجه به ماهیت فرهنگی انقلاب اسلامی به خوبی دریافته اند که برای فروپاشی این بنیان استوار راهی جز نابودی پایه های فکری و اعتقادی آن وجود ندارد و زن به عنوان مهره اصلی جامعه و خانواده نقش بسزایی در زمینه صلاح یا فساد جامعه دارد و با عمل به مسئولیت های زنانه اش و اجرای صحیح نقش خود به عنوان زن، جامعه را از خیلی از آفت ها در امان نگاه خواهد داشت. از این روست که زن به عنوان مهم ترین ابزار برای توطئه های فرهنگی دشمن مطرح می شود و دشمن با توجه به نقش اساسی زن در جامعه از راه های مختلف سعی در استثمار زن دارد که نتیجه این استثمار به زانو در آوردن جامعه و نظام جمهوری اسلامی ایران است. با این وجود این سوال پیش می آید که سیاست ها و توطئه های فرهنگی دشمن در زمینه مسائل زنان چیست؟

امروزه دسیسه ها و توطئه های دشمن کشورهای اسلامی را نشانه رفته است تا بتواند فرهنگ اصیل اسلامی را نابود کند و از آنجا که زنان در فرهنگ سازی بیشترین نقش را دارند، همین نقش موثر و کلیدی، موجب شد که نوک تیز حمله دشمن در جهانی شدن و استحاله فرهنگی متوجه زنان جامعه گردد. آنان به

خوبی دریافتند که اگر موفق به تغییر فرهنگ زنان یک قوم گردند، می‌توانند تمامیت فرهنگ آن جامعه را متأثر کرده و تغییر دهند. از این رو دشمن تمامی تلاش خود را مصروف تغییر فرهنگ زنان جامعه ما نمود و از آنجایی که زنان جامعه از عمده ترین و تاثیرگذارترین عناصر مقابله با توطئه ها و دسیسه های دشمن هستند. لذا ضرورت دارد که این دسیسه ها را شناخت و جهت مقابله زنان با این دسیسه ها آنها را آگاه کرد. در زمینه تهاجم فرهنگی و دسیسه های دشمنان کتابها و مقالات متعددی از جمله کتاب آقای عبدالحسین خسروپناه با عنوان «جریان شناسی ضد فرهنگی»، فراماسونری ریشه ضد فرهنگها، ابتدال فرهنگی رویکردی هویت‌ستیزانه، موسیقی‌گرایی رویکردی معنویت‌ستیزانه، شیطان‌پرستی رویکردی دین‌ستیزانه، معنویت‌های سکولار رویکردی عقل‌ستیزانه، فمینیسم رویکردی اخلاق‌ستیزانه، کثرت‌گرایی دینی رویکردی ایمان‌گریزانه، بهائیت رویکردی اسلام‌ستیزانه، ناسیونالیسم رویکردی ملت‌ستیزانه، وهابیت رویکردی شیعه‌ستیزانه و نهایتاً تصوف فرقه‌ای رویکردی شریعت یا مرجعیت‌ستیزانه. در فصل پایانی موضوعاتی از قبیل تهاجم فرهنگی از نگاه امام و رهبری، آسیب‌شناسی فرهنگی توده مردم و انجمن حجتیه خرده فرهنگی سیاست‌گریز به صورت پیوست آورده شده است. کتاب آقای احمد حسین شریف با عنوان «جنگ نرم» که نویسنده کوشیده است ابعاد سی و دوگانه ای از جنگ نرم را در هفت حوزه و قلمرو دینی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و عاطفی به اختصار نشان دهد و سپس به ارائه راهکارهای نوزده گانه ای برای تقابل با این جنگ عظیم پرداخته شده است و مقاله آقای محسن پناهی با عنوان «تهاجم فرهنگی، ابزارها و عرصه های آن در ایران» که در آن به چیستی فرهنگ، برخی از تعاریف اصطلاحی فرهنگ، انواع فرهنگ و تعاریف تهاجم فرهنگی از دیدگاه امام راحل و مقام معظم رهبری و مهم ترین اهداف تهاجم فرهنگی، شیوه ها و عرصه‌های تهاجم فرهنگی پرداخته شده است. همچنین مقاله «سوء استفاده ابزاری دشمن از زن در تهاجم فرهنگی» نوشته سیده فاطمه رضوی، که به بررسی نقش ابزاری زن در تهاجم فرهنگی و راهکارهای مقابله با آن و دادن آگاهی به زنان که بیشتر در معرض انحرافات در همه ابعاد هستند. این پژوهش، سعی در تبیین مفهوم تهاجم فرهنگی و بررسی پیشینه تهاجم فرهنگی و بیان اهداف دشمن از تهاجم فرهنگی دارد. سپس شیوه‌های تهاجم فرهنگی دشمن را بررسی کرده و شیوه‌ها را در سه قسمت به تفصیل بیان نموده است و در نهایت راهکارهای مقابله با تهاجم فرهنگی را بیان می‌کند، به رشته تحریر در آمده است. اما نوشتار مستقلى که به سیاست ها و توطئه های فرهنگی دشمن در زمینه مسائل زنان در یک متن منسجم پرداخته باشد، مشاهده نشد. لذا نوشتار حاضر در نظر دارد سیاست ها و توطئه های فرهنگی دشمن در زمینه مسائل زنان را مورد مطالعه و ارزیابی قرار دهد.

۲. مفهوم شناسی

برخی از مفاهیم و اصطلاحاتی که در عنوان به چشم می‌خورد، نیاز به توضیح بیشتری دارد، لذا در این گفتار به بررسی برخی از این مفاهیم و اصطلاحات می‌پردازیم.

الف. فرهنگ

واژه و مفهوم فرهنگ همواره از آشناترین و در عین حال پر ابهام‌ترین مفاهیم مورد استفاده در متون علوم اجتماعی و بویژه جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی بوده است. برای فرهنگ، تعاریف زیادی ارائه شده است که این امر خود بیان‌گر آن است که تمام دستاوردهای مادی و معنوی بشر در طول تاریخ در قبال اصطلاح فرهنگ قابل تعبیر است.

فرهنگ در لغت به معنی فرهنگ یعنی علم و دانش و ادب است.^۱ فرهنگ به معنی تربیت و معرفت و مجموعه آداب و رسوم نیز هست.^۲

اما در تعریف عمومی فرهنگ مقوله فرهنگ مقوله وسیعی است، اما به صورت اجمالی می‌توان فرهنگ را اینگونه تعریف کرد: فرهنگ دست اندرکار خلق هویت و شخصیت آدمی است. فرهنگ «من» انسانی را می‌سازد و می‌پردازد.^۳

تعریف ذکر شده در فرهنگ مردم‌شناسی میشل پائوف را می‌توان تعریفی جامع از فرهنگ دانست: فرهنگ مجموعه‌ای از آگاهی‌ها و رفتارهای فنی، اقتصادی، آیینی، مذهبی و اجتماعی است که جامعه انسانی معینی را مشخص می‌کند.^۴ در تعریفی دیگر، فرهنگ را الگوهای معنی و فهم مشترک انسان‌ها برای عمل دانسته‌اند.^۵

برای فرهنگ، ویژگی‌هایی را برشمردند که برخی از آنان عبارتند از: آموختنی و اکتسابی بودن، زنده بودن، هویت دهنده بودن، قابلیت انتقال و این که خاص انسان است.^۶ امروزه در یک تقسیم‌بندی کلی، فرهنگ کشورهای جهان را به دو دسته شرقی و غربی تقسیم می‌کنند. این دو اصطلاح تعبیر جغرافیایی هستند اما در حوزه‌ها و قلمروهای دیگر مثل سیاست، حکمت، فلسفه، عرفان و تاریخ در برابر هم قرار می‌گیرند؛ مثل تقابل اسلام و غرب که صورتی از تقابل شرق و غرب محسوب می‌شود.^۷

^۱. دهخدا، لغت نامه دهخدا، ج ۱۰، ص ۱۵۱۰۹.

^۲. معین، فرهنگ معین، ج ۲، ص ۱۷۶.

^۳. بحرینی، جوانان و تهاجم فرهنگی، ص ۸.

^۴. پائوف، فرهنگ مردم‌شناسی، ص ۱۰۳.

^۵. اشنایدر، مدیریت در پهنه فرهنگ‌ها، ص ۱۲۵.

^۶. فیاض، درآمدی بر تهاجم فرهنگی، مرکز مطالعات اسلامی، ص ۱۳۳.

^۷. اردکانی، تبادله فرهنگی و فرهنگ جهانی ررد، ص ۱۳.

ب. توطئه فرهنگی دشمنان

استعمارگران، به این نتیجه رسیده‌اند که بهترین راه نفوذ در سایر کشورها، نفوذ در فرهنگ آنان و استحاله درونی آن است. آنان می‌خواهند ارزش‌های مورد پسند خود را ارزش‌های متری جلوه دهند و جایگزین معیارهای بومی و فطری ملت‌ها سازند و از این طریق، بدون هیچ دغدغه‌ای از آینده منافع خود در این کشورها مطمئن باشند. این جمع بندی، بویژه در دهه‌های اخیر، مبنای فعالیت‌های سازمان یافته گسترده‌ای قرار گرفته که غرب آن‌ها را ترویج معیارهای تمدن، رشد و توسعه معرفی می‌کند؛ اما در فرهنگ ملت‌ها، از این اقدامات با تعبیر مختلفی یاد می‌شود که مفهوم مشترک آن‌ها در تعبیر هجوم فرهنگی نهفته است.^۱ این عمل جایگزینی فرهنگ بیگانه با فرهنگ خودی، به گونه‌ای هوشیارانه که بتواند یک ملت و جامعه را نسبت فرهنگ خود بیگانه، و مطیع گرایز بیگانگان کند، عمدتاً تهاجم فرهنگی محسوب می‌شود.

در تعریف پدیده تهاجم فرهنگی، دیدگاه حضرت آیت الله امام خامنه‌ای (مدظله العالی) رهبر معظم انقلاب قابل توجه است. از نظر ایشان در تهاجم فرهنگی یک مجموعه سیاسی یا اقتصادی، برای رسیدن به مقاصد خاص خود و اسارت یک ملت، به بنیان‌های آن ملت هجوم می‌برد. در این هجوم، باورهای تازه‌ای را به زور و به قصد جایگزینی بر فرهنگ و باورهای ملی آن ملت، وارد کشور می‌کنند.^۲

۳. تحقیر فرهنگ ایرانی – اسلامی

یکی از ترفندهای دشمن برای نفوذ در فرهنگ از طریق زنان، تحقیر فرهنگ ایرانی – اسلامی و تضعیف کردن آن در رای و نظر زنان است. بنا براین روش‌های متعددی برای رسیدن به این منظور به کار گرفته است که در ذیل به برخی از آنها اشاره می‌شود.

الف. ایجاد تردید در اعتقادات و ارزش‌های

کشور ما در طول سی سال حیات پر برکت پس از پیروزی انقلاب اسلامی همواره مورد تهاجم و تهدید رسانه‌های بیگانه بوده است. در این میان زنان مسلمان به عنوان نیمی از اعضای متشکل جامعه مسلمانان و انسان‌هایی که با حضور خویش اسلام را فریاد می‌کنند و نفس حضورشان تبلیغ قابل توجهی برای اسلام است، زیر ذره بین رسانه‌های غربی قرار گرفته‌اند در حال حاضر هدف غایی توطئه فرهنگی ایجاد تغییر در نوع نگرش و اندیشه‌ها و اعتقادات دینی زنان جامعه است. اگر دشمن بتواند این تغییرات را ایجاد کند برنامه‌های دیگر به آسانی اجرا خواهد شد. در واقع نظام سلطه می‌خواهد زنان ایرانی را بی‌هویت کند و کسی

^۱. خرم، هویت، ص ۱۵.

^۲. سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، فرهنگ و تهاجم فرهنگی، ص ۳.

های مختلف بخوبی بیانگر این مطلب است. پیشرفت نکردن زنان که از زیبایی بهره‌ای ندارند یا حاضر به ارائه لطافت‌های جنسی خود به مردان در سازمان‌های رسمی و غیررسمی نشده‌اند، شاهد دیگری برای این ادعاست. کاهش منزلت اجتماعی نقش مادری و کم توجهی زنان به این نقش ذاتی و مهم خود از ابعاد دیگر این موضوع است.^۱

د. رواج شعار حقوق زنان

از جمله مواردی که معمولاً رسانه‌های غربی متعرض آن می‌شوند حقوق اجتماعی زنان است. دوگانگی ارزشی نظام اسلامی و تفکر غربی در مورد حقوق زنان و تفاوت ماهوی میان آنها، عامل کج فهمی رسانه‌های غربی بوده است. هرچند این امر تا بدین حد محدود نمانده و واقعیاتی که بر اساس فطرت انسانی قابل لمس و درک هستند، به صورتی غیر منصفانه، مورد هجوم نظام ارزشی غرب قرار می‌گیرد. نکته قابل تأمل آنکه رسانه‌های غربی با استفاده از تمایلات ارزش گریز و غرب گرایانه فرهنگی، اجتماعی و سیاسی برخی افراد در جوامع اسلامی، اهداف خود را پیگیری می‌نمایند. مهمترین وظیفه و عملکرد این گونه افراد که بعضاً جمعیت ها و سازمان‌های غیر دولتی را نیز راهبری می‌کنند، خوراک دهی تبلیغاتی به رسانه‌های غربی است. این امر در قالب مصاحبه‌ها، میزگردها و نظر خواهی ها و انتشار گزارش های غیر دینی و غرب گرایانه صورت می‌گیرد.

دشمنان که همان سردمداران نظام سرمایه داری غرب هستند، به قصد تخریب دیگر فرهنگ ها دست به اقداماتی می‌زنند تا جامعه را از لحاظ اخلاقی به انحطاط بکشانند. آن ها این کار را با ورود سی دی ها، عکس ها، فیلم های تلویزیونی و رسانه های ارتباطی انجام می دهند بر این اساس بی حجابی زنان را باید از پیامدهای تهاجم فرهنگی - تبلیغاتی دشمن دید. آنچه در فرهنگ معنوی اسلامی مایه آرامش و سکون دانسته شده در دست انسان دور از معنویت، وسیله ای برای برافروختن هرچه بیشتر تنور خواهش می شود... زن مظلوم ترین قربانی سرمایه داری غرب و در عین حال برنده ترین سلاح دست همین سرمایه داری است.^۲

و. اشاعه فرهنگ کاهش جمعیت در میان زنان

اجرائی شدن برنامه تنظیم خانواده که در حقیقت اجرائی شدن گام به گام نقشه دشمن در کاهش جمعیت ایران بود، به تدریج ساختار سنی جمعیت ایران را از وضعیت جوانی خارج کرد و به طرف سالخوردگی سوق داد. این در حالی بود که برژینسکی، مشاور امنیت ملی سابق آمریکا گفته بود: «از فکر کردن به حمله پیش‌دستانه علیه تأسیسات هسته‌ای ایران اجتناب کنید و گفت‌وگوها با تهران را حفظ کنید.

^۱. رضایی، تحلیل جامعه شناختی پوشش اسلامی، ص ۵.

^۲. حداد عادل، فرهنگ برهنگی برهنگی فرهنگی، ص ۳۴.

بالا تر از همه بازی طولانی مدتی را انجام دهید؛ چون زمان، آمارهای جمعیتی و تغییر نسل در ایران به نفع رژیم کنونی نیست.^۱

بنیادی وابسته به آژانس توسعه ملی آمریکا هزینه تمامی طرح‌های کاهش جمعیت در کشورهای اسلامی را بر عهده دارد و در این میان از کمک انواع نهادهای وابسته به سازمان ملل از جمله «پث فایندر» برای مدیریت توزیع وسایل جلوگیری از بارداری استفاده می‌کند. اما در ایران این نقشه از دو مسیر به صورت هم‌زمان پیگیری و اجرا شده است؛ یعنی علاوه بر پخش رایگان انواع و اقسام وسایل پیشگیری از بارداری، آموزش پیگیرانه افراد نیز نقش مهمی در این جریان دارد. به طور مثال آژانس توسعه ملی آمریکا علاوه بر حمایت و پایه گذاری مجموعه‌ای از مراکز مردم نهاد فعال در زمینه آموزش زنان و تغذیه غیر مستقیم آن‌ها از طریق لابی‌های شرکت‌های نفتی فعال در ایران همچون توتال و شل و شورون و استات اویل اقدام می‌کند. مجموعه‌ای از نهادهای به ظاهر مردمی دیگر بر اساس مستنداتی غیر قابل انکار با حمایت تشکیلاتی و بودجه مرکزی به نام «بنیاد اوراسیا» در کشور شکل گرفته و اکنون به واسطه اجرای دقیق جزوات و برنامه‌های نهادهای آمریکایی وابسته به وزارت خارجه آمریکا و متأسفانه در پاره‌ای از موارد با حمایت دولت جمهوری اسلامی ایران از ضریب نفوذ مناسبی نیز در اقشار مورد نظر برخوردار گردیده‌اند و برگزاری جلسات حل تعارض و ترویج فرهنگ صلح و سیاست‌های حمایتی همچون اشتغال زنان عملاً ترویج «تجرد گرایی» و بی میلی زنان به تشکیل خانواده و فرزندآوری را در دستور کار قرار داده‌اند. مانند تفکر جدایی زنان از خانواده در قالب آموزش‌های توانمندسازی زنان، تحت حمایت برنامه‌های جهانی سازمان ملل در قالب «طرح مسئولیت اجتماعی» شرکت‌های نفتی همچون شل، توتال و غیره یا پخش رایگان لوازم پیشگیری از بارداری در مناطق محروم کشور با برنامه خانه به خانه که متأسفانه موفقیت قریب به صد درصدی آنها تنها در طول ۱۰ سال تأمین شد. از سوی دیگر در کشور ما بالغ بر ۹۰ درصد زایمان‌ها به روش سزارین صورت می‌گیرد. ایران بالاترین آمار سزارین را در جهان به خود اختصاص داده است. میزان سزارین در ایران سه برابر نرخ جهانی است. لازم است بدانیم سزارین به علت عوارض جانبی شدید و ایجاد صدمات غیر قابل جبران بر رحم مادر، سهم باروری خانوار در طور زمان را به شدت کاهش می‌دهد.

امروزه نیز بیشتر حجم وسایل پیشگیری از بارداری، مستقیم و با حمایت زیر مجموعه‌های سازمان ملل از خارج از کشور وارد می‌شود، در دوران جنگ تحمیلی که استکبار حتی از واردات نخ بخیه و آمپول آتروپین (برای مجروحین شیمیایی) جلوگیری می‌کرد یونسکو آمپول‌های عقیم شدن مردان را که نرخ آن روز آن‌ها

^۱. خبرگزاری دانشجو؛ نرخ رشد جمعیت ایران بحران خفته در کمین؛ ۱۳۹۳/۱۱/۱۳.

۲۰ هزار تومان بود، رایگان در اختیار دولت ایران قرار می‌داد. این کار ادامه پیدا کرد تا در دوران سازندگی با تأسیس کارخانجات تولید وسایل پیشگیری از بارداری به یکی از بزرگ‌ترین صادر کنندگان این وسایل در خاورمیانه تبدیل شدیم. یعنی ایران پایلوت اجرای طرح تحدید نسل مسلمانان در منطقه غرب آسیا شد. همچنین در ایران از بصیرت افزایی در خصوص عوارض ریسک سکنه‌های قلبی و مغزی و پرفشاری خون که به سبب مصرف قرص‌های ضد بارداری ممکن است ایجاد شوند به کلی چشم پوشی شده و مصرف آن‌ها بی‌خطر جلوه داده می‌شود.^۱

۵. نتیجه گیری

توطئه‌ها و دسیسه‌های فرهنگی دشمن یک امر بسیط است و ما هیچ گاه نمی‌توانیم از هجوم دشمن ممانعت به عمل آوریم؛ دشمنی دشمن به همین هجوم هاست؛ اما می‌توانیم تدابیری بیاندیشیم و اقداماتی انجام دهیم که تأثیر این هجوم کمتر شود، زیرا کشورها نمی‌توانند دیواری به دور خود بکشند و از برخورد فرهنگ جامعه خود، با فرهنگ‌های بیگانه، در امان باشند، غرب برای ایجاد همسانی بین فرهنگ‌ها، زنان جامعه ما را هدف قرار گرفته و در پی دگرگونی در ساختار خانواده و سوق دادن زنان به مشاغل عمومی و تضعیف نقش ویژه مادران در نهاد خانواده است. آنچه که آسیب‌پذیری زن را در مقابل دسیسه‌های بی‌امان دشمن افزایش می‌دهد، تزلزل خانواده و نادیده انگاشتن نقش این نهاد مهم اجتماعی و مهم‌تر از آن کم‌رنگ کردن نقش محوری مادر در کانون خانواده است، زنان را با واژه‌های بسیار دلپذیر و غرورآفرین، از کانون‌های گرم خانواده به بهانه‌های مختلف به بیرون از منازل می‌کشاند و ضمن اینکه کانون خانواده را از حضور گرم و عاطفی مادران محروم می‌کنند، آرام آرام فرهنگ خود را به آنها القاء می‌نمایند. نظام سرمایه داری غرب که هدف خود را کسب سود و منفعت قرار داده است برای دستیابی به آن از هیچ تلاشی فروگذار نیست. در این راستا ارزش‌های والای دینی و فرهنگی جامعه قربانی مطامع اقتصادی سرمایه داران می‌شود. برای زیر پا گذاشتن اصول و ارزش‌ها، استفاده از الگوهای پوشش غربی، مارک‌ها و مدل‌های خارجی بهترین ابزار و وسیله است. مدگرایی امروزی، یکی دیگر از خرده فرهنگ‌هایی است که منشأ آن را باید در فرهنگ غرب جستجو کرد. گسترش دامنه فحشاء، و افزایش فرزندان نامشروع، از دردناک‌ترین پیامدهای بی‌حجابی است و نمود آن مخصوصاً در جوامع غربی کاملاً نمایان است. یکی از تبعات منفی مدگرایی که خواه ناخواه گریبانگیر جامعه می‌گردد، رواج فساد و بی‌بند و باری است. مدگرایی غربی هدف و رویکرد خود را معطوف به زنان نموده و عمده الگوهای وارداتی را می‌توان در این راستا مورد توجه قرار داد. آنچه که در پس پرده این تبلیغات و

^۱. اکبری فر، کاهش جمعیت؛ بازی جدید نهادهای بین‌المللی با جوامع اسلامی، سایت بصیرت، ۳۰ خرداد ۱۳۹۷.

الگوسازی ها در حال زوال و انحطاط است، نقش سازنده و والایی است که اسلام برای زن مسلمان و جایگاه متعالی او در بالندگی جامعه قائل است.

فهرست منابع

۱. اردکانی، رضا؛ تبادل فرهنگی و فرهنگ جهانی رد، چاپ اول، هران: هرمس، ۱۳۷۹.
۲. شنایدر، س.ل.بارسو، مدیریت در پهنه فرهنگ‌ها، ترجمه م. اعیانو د. ایزدی، تهران دفتر پژوهشهای فرهنگی، ۱۳۹۷.
۳. اکبری، فرحسین، کاهش جمعیت؛ بازی جدید نهادهای بین المللی با جوامع اسلامی، سایت بصیرت، ۳۰ خرداد ۱۳۹۷.
۴. آذربایجانی، مسعود، اشتغال زنان در اسلام، فصلنامه پژوهشنامه مطالعات اسلامی زنان و خانواده، شماره ۳، ۱۳۸۸.
۵. بابایی، احمدعلی، برگزیده تفسیر نمونه، دارالکتب الاسلامیه، تهران، چاپ سیزدهم، ۱۳۸۲ ش.
۶. بحرینی، مرضیه السادات، جوانان و تهاجم فرهنگی، تهران انتشارات شهید حسین فهمیده، ۱۳۸۱.
۷. بیانیه شورای عالی انقلاب فرهنگی، کشف حجاب نماد تهاجم فرهنگی غرب علیه ارزش هاست، خبرگزاری جمهوری اسلامی، ۱۷ دی ۱۳۹۲.
۸. پارسا، غلامعلی، امام حسین (ع) شهید تهاجم فرهنگی مشهد، انتشارات الف، ۱۳۸۲.
۹. پانوف، میشل و میشل پرون، فرهنگ مردم شناسی، ترجمه علی اصغر عسکری خانقاه، انتشارات ویس، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۸ ش.
۱۰. حداد عادل، غلامعلی، فرهنگ برهنگی فرهنگی، سروش، تهران، چاپ بیستم، سال، ۱۳۹۰.
۱۱. حسینی، حسین، تهدیدات رسانه‌ای و راهبردهای مقابله، گروه مطالعاتی دانشکده امنیت ملی، دانشگاه عالی دفاع ملی، چاپ اول، سال، ۱۳۸۸.
۱۲. خرم، مسعود، هویت، چاپ پنجم، تهران: موسسه فرهنگی انتشارات حیان، ۱۳۷۸.
۱۳. خسرو پناه، عبدالحسین، جریان شناسی ضد فرهنگ، قم نشر تعلیم و تربیت اسلامی، ۱۳۹۱.
۱۴. دهخدا، علی اکبر، فرهنگ لغت دهخدا، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران، چاپ دوم، ۱۳۹۰ ش.
۱۵. رضایی، محمدحسین، تحلیل جامعه شناختی پوشش اسلامی، فصلنامه مصباح، شماره ۴۶، تیر ۱۳۸۲.
۱۶. رضوی، سیده فاطمه، سوء استفاده ابزاری دشمن از زن در تهاجم فرهنگی، فصلنامه تخصصی اسلام شناسی، شماره ۵۴، ۱۳۹۳.
۱۷. زاهدی، فاطمه، آسیب شناسی تهاجم فرهنگی بر کارکرد خانواده، پایگاه خبری تحلیلی افتتاح، ۱۳۹۷.
۱۸. زیبایی نژاد، محمدرضا؛ سبحانی، محمدتقی، درآمدی بر نظام شخصیت زن در اسلام، دفتر مطالعات و تحقیقات زنان، قم، چاپ دوازدهم، ۱۳۸۹ ش.
۱۹. زینوند لریستانی، ربابه و محسنی فر، رضا، نقش ابزاری زن در تهاجم فرهنگی، اولین همایش نقش زن در سلامت جامعه تهران، ۱۳۹۴.
۲۰. سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی؛ فرهنگ و تهاجم فرهنگی، برگرفته از سخنان مقام معظم رهبری (مدظله العالی)، چاپ اول، تهران، سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، ۱۳۷۳.

۲۱. شریفی، احمدحسین، جنگ نرم، قم انتشارات موسسه آموزش و پژوهش امام خمینی(ره)، ۱۳۹۱.
۲۲. صالح امیری، سیدرضا، محمدی، سعید، دیپلماسی فرهنگی، تهران، نشر ققنوس، ۱۳۸۹.
۲۳. صفار دستگردی، مهدی، بدجایی در نگرش جامعه شناختی، مطالعات راهبردی زنان، شماره ۲۲، ۱۳۸۲.
۲۴. عطارد، فاطمه، اشتغال زنان پیامد ها و راهکارها، بازتاب اندیشه، شماره ۸۰، ۱۳۸۵.
۲۵. فقیه حقانی، موسی، فراماسونری و گسترش فرهنگ غرب در ایران، کتاب سروش، مجموعه مقالات رویارویی فرهنگی ایران و غرب در دوره معاصر، چاپ اول، تهران، سروش، ۱۳۷۵.
۲۶. فیاض، محمدسعید، درآمدی بر تهاجم فرهنگی، مرکز مطالعات اسلامی، تهران، معاونت پژوهشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۲.
۲۷. فیروزی، عباس، مبانی جنگ نرم و ریشه یابی آن در تهاجم فرهنگی، شکوفه یاس، قم، چاپ اول، ۱۳۸۹ش.
۲۸. کاظم زاده، فیروز، روس و انگلیس در ایران انتشارات انقلاب اسلامی، چاپ دوم، ۱۳۷۱ش.
۲۹. محمدی نجات، محمدرضا، نگاهی گذرا به تصویر زن مسلمان در رسانه های غربی، مجله مطالعات راهبردی، شماره ۵، ۱۳۷۸ش.
۳۰. مرسلی، فاطمه، هزار راه رفته (واکاوی جنگ نرم آمریکا علیه ایران اسلامی)، تهران، انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی ناجا زمستان ۱۳۸۸.
۳۱. مصباح یزدی، محمدتقی، تهاجم فرهنگی، قم، انتشارات موسسه آموزش و پژوهش امام خمینی(ره)، ۱۳۸۰.
۳۲. معین، محمد، فرهنگ معین، ج ۲، تهران، نشر زرین، ۱۳۸۶.
۳۳. نوری، اعظم، نقش مادری در آموزه های قرآنی، پژوهش نامه اسلامی زنان و خانواده، سال دوم، شماره دوم، ۱۳۹۳.
۳۴. نوری، علی رضا، معیارهای اسلامی پوشش زنان و الگوی مصرف آن، مجله پژوهش های حقوق اسلامی، شماره ۸ و ۹، ۱۳۸۱.